

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

červen 2017

Bratři a sestry, milí farníci!

Srdečně vás zdravím na začátku léta, v krásném měsíci červnu. V tyto dny jsme v našich farnostech prožili 1. svaté přijímání dětí, vyznali jsme víru průvody s Božím Tělem a drželi palce všem našim studentům při jejich závěrečných zkouškách. Zažili jsme tedy mnoho krásných chvil a mnoho Božího obdarování! Vyšlo všechno podle našich představ? Možná, možná ne. Jistě se to stává každému z nás. Plánujeme si krásné slunné počasí na dovolenou, a ono prší. Potřebujeme déšť na pole či zahrádku, a nic. Nemusí a nemůže být na světě všechno podle našich představ. Vždycky jak Pán Bůh dá. Můžeme však prožít krásné chvíle s Pánem Ježíšem, pod ochranou Panny Marie, i když se věci odehrávají úplně jinak, než jsme měli v plánu. Když to přijmeme, budeme obdarováni věcmi, o kterých jsme neměli tušení. Budeme ochotnější přijmout i nová Boží poselství do svých životů.

Krásné letní dny, odpočinek o dovolených v kruhu rodiny a přátel vám přeje a žehná

P. Ondřej Matula

NOC KOSTELŮ 2017 NA RANÉ

Již několik let tradiční akce, která se od roku 2009 koná po celé České republice, Noc kostelů se v letošním roce stala novinkou v našem farním kostele sv. Jakuba na Rané. Avizovaný program slibující hezký kulturní zážitek potěšil na duši a odvažuji se i říci, že každý, kdo v pátek 9. 6. navštívil ranský kostel, nebyl zklamán. Komentovaná prohlídka kostela ukázala místa, části kostela i historii, která člověka obohatila a dala místu, které pravidelně navštěvuje od svého dětství nové kouzlo a velkou vděčnost našim předkům, kteří kostel vystavěli a zachovali do dnešní podoby.

Příběh z Bible, v podání herečky Jitky Smutné, o statečné Judit dal člověku prožít silný příběh předaný jednoduchým slovem v uměleckém podání. Následoval varhanní koncert Vojtěcha Pavliše, který, když to pojmenuji velmi hudebně neodborně a neobratně, provětral každou klapku, píšťalu či pedál, aby dal člověku poznat vznešenost a krásu nástroje, který neodmyslitelně do kostela patří a dodává slavení důstojnost a hloubku prožívání všemu, co člověk na tomto místě může zažít.

Díky ochotě, šikovnosti a štedrosti místních farníků se stoly na faře prohýbaly pod dobrotami a specialitami, které jsme měli možnost během celé Noci kostelů neomezeně ochutnávat. Vše završilo velmi obohacující posezení s paní Jitkou Smutnou, která i přesto, že nosí smutné jméno, je velmi milou a veselou paní, která své povídání o sobě s námi a velmi často i naše povídání o nás, doprovodila hrou na kytaru. Podařilo se nám také poslechnout si

její vlastní písničky s pozoruhodnými texty ze života a do života a získat podpis pro každého na přání s osobním věnováním.

Kolem půlnoci jsme poslední písní zakončili setkání, které by se mohlo stát tradiční a výjimečnou akcí našeho kostela. Měli jsme možnost zažít setkání v kostele s lidmi, které známe, ale i s lidmi, kteří náš kostel navštívili poprvé nebo vůbec nenavštěvují, ale nebáli se přijít a zažít chvíle, které člověk běžně při nedělní mši nebo v každodenním životě nezažije.

Díky patří všem, kteří neváhali novou věc v našem kostele jakýmkoli způsobem podpořit.

Marie Adámková

NOVOKNĚŽ P. PETR SOUKAL

Novokněž P. Petr Soukal, dle svých slov „velmi rád“, odpověděl na pár otázek:

Působíte v Teologickém konviktu v Olomouci, jaká je to pro vás zkušenost?

Nová... Po dlouhých šesti letech jsem se na život v semináři mohl podívat z té druhé strany. Tedy z pohledu představených, což mi velmi rozšířilo obzory. Jako velký dar přijímám skutečnost, že jsem svou jáhenskou službu mohl prožít právě v Teologickém konviktu. Tedy mezi třinácti kluky, kteří se rozhodli pro stejnou cestu jako já, ale zatím stojí na jejím začátku. Být jáhnem v Teologickém konviktu znamená, kromě jiného: být pravou rukou otce ředitele, levou rukou otce spirituála, hlavou výměny prádla, srdcem vydávání večere, hrát fotbal, modlit se lectio divina, učit liturgiku, učit úvod do Písma svatého a pečovat o muzejní Fabii. Abych tedy zodpověděl nastolenou otázku „Jaká?“ – jedním slovem: „Intenzivní!“

Z jakého prostředí, rodiny, farnosti pocházíte?

Pánu Bohu vděčím za dar krásné rodiny i za společenství živé farnosti. Obojí pro moji cestu ke kněžství bylo důležité...

Co vás to napadlo být knězem? :-)

Ano, člověka napadá spousta hloupostí, není to tak dávno, co jsem se viděl jako kosmonaut, popelář a drakobijce... Ale na rozdíl od předchozího nebyla touha stát se knězem pouhé fantazírování, ale Boží povolání... Tomu věřím, to na vlastní kůži zakouším a z toho se také raduji. Tedy, co že mě to napadlo? Je to vcelku prosté – zkusit přijmout Boží výzvu. A myslím, že to byl dobrý „nápad“.

Co vám jako knězi dělá radost i starost?

Radost mi dělá to, že můžu být knězem. Vážně. Ať už dělám cokoli, dělám to jako kněz. Tedy snažím se a učím se to. Velikou kněžskou radostí je pro mě slavení svátostí. A protože jsem v Teologickém konviktu nikoho – Bohu díky – neoddal, ani nepohřbil a zpovídání je úkolem otce spirituála, těším se o to více do své první farnosti.

Priznám se, že mám i kněžskou starost. Budu upřímný. Poznávám, že mnoho pokřtěných lidí svou víru žije na půl plynu. Jaksi ze zvyku a zvyk je sice železná košile, ale nikoli živý vztah... A také se mi zdá, že bychom mohli jako kněží nabídnout více možností jak se o víře, modlitbě, duchovním životě, Písmu svatém a liturgii něco dozvědět. Abychom svou víru a vztah

s Pánem Bohem neživořili, ale žili naplno.

Jaké pocity ve vás zůstaly z kněžského svěcení a oslav poté?

Velká vděčnost, která má mnoho adresátů. Pánu Bohu jsem vděčný za dar života a za dar povolání. Prarodičům, rodičům a skvělým sourozencům děkuji za mnoho a mnoho důležitého pro kněžský život. A zástupu dobrých lidí, který by nikdo nespočítal, děkuji za to, že jsme svěcení i primiční mši svatou mohli prožít tak krásným a slavnostním způsobem...

Jak se těšíte do nové farnosti? Která bude vaše první?

Těším se už sedm let... Služba, na kterou jsem se připravoval, studoval a také těšil, už je na dohled, protože od 1. července nastupuji jako kaplan do Havlíčkova Brodu. Také jsem dostal farnost Šlapánov, o kterou se budu starat „na dálku“, tedy latinsky „ex currendo“.

V této době je těžké zachovat si své ideály, jste na realitu všedních dní ve farnosti připraven?

Co bude podle vás nejtěžší?

Zda jsem na život připraven, musí prověřit život sám. Ale vím, že se budu muset ještě dlouho a dlouho učit. To je ale v pořádku. Rád přijdu o všechny iluze, ale velmi nerad bych přišel o kterýkoli ideál. A opravdu nejtěžší bude to, s čím jsem nepočítal... Takže možná se největší iluze ukáže jako nejtěžší kříž, ale s Boží pomocí věřím, že padnou iluze a nikoliv ideály!

Co byste doporučil mladým lidem při hledání svého povolání?

Velmi bych doporučil investovat všechno co se dá do upřímného hledání, kde je moje místo. Konkrétně by to potom byla na prvním místě modlitba, četba Písma, životopisů svatých (občas to fakt stojí za to...) a duchovní doprovázení. Všem klukům bych doporučoval, aby si vyzkoušeli adventní nebo postní setkání Tammím v semináři a všem holkám bych vřele doporučil návštěvu nějakého kláštera v okolí. Uvidíte, že vás to vždycky naplní radostí! Buď že se tam najdete, nebo že si řeknete: „Bohu díky, že je moje místo jinde...“ Jsem pevně přesvědčen, že vytrvalá modlitba za dobrou volbu povolání a životního partnera je tím nejlepším vkladem pro naplněný a šťastný život.

Váš oblíbený citát z Bible...

Kdo dostane primiční obrázek, najde na něm citát z Markova evangelia: „Syn přišel, aby sloužil.“ (Mk 10, 45) Což беру jako inspiraci, povzbuzení a výzvu k tomu, čemu se říká „kněžská služba“. A od jisté nedávné chvíle mě také velmi provází úryvek z 2 Kor 5, 14: „Caritas Christi urget nos“ – „Láska Kristova nás nutí...“. Právě Ježíšova láska je celoživotní motivací pro naši lásku a pro naši konkrétní službu.

Oblíbená osobnost...

První místo v kategorii „Oblíbená osobnost“ nejdříve dobyl Mirek Dušín z Rychlých šípů. Hrál na kytaru, vždycky si poradil a máme mnoho společného – minimálně byl také on blondák... Hned v závěsu štafetový kolík přebíral Old Shatterhand. Muž, který srazil protivníka jedinou ranou své pěsti, westman, který přelstil všechny přerýjní lupiče a hrdina, který vždy vyšel jako vítěz ze zápasu o dobrou věc. Velmi, velmi sympatické. Ale léta běžela dál a musel jsem změnit studijní literaturu. A proto poslední, kdo stanul na prvním místě v disciplíně „oblíbená osobnost“ je švýcarský teolog Hans Urs von Balthasar. Právě on je považován za nejvzdělanějšího muže 20. století a zanechal svým fanouškům mnoho a mnoho metrů teologických knih. Zatím se mi podařilo prostudovat pouhopouhých 34, 5 cm...

Děkuji za ochotu a přeji takovou farnost, na kterou budete vždy jednou rád vzpomínat.

R. Spilková

NOVĚ SE ROZBÍHAJÍCÍ SKUTEČSKÉ SPOLČO

Ahoj, to jsme my (a tři už odjeté a jeden zapomenutý na faře a pan farář-fotograf), kteří jsme se sešli **12. a 13. května**, abychom se sblížili jak ve víře, tak obvyčejně jako přátelé a spolužáci. A tak se sešlo spolčo ve Skutči.

Akce vznikla iniciativou Lucky Tesařové, kterou napadla úžasná věc. Studujeme přeci na biskupském gymnáziu, tak přeci musíme zavést nějaké spolčo v duchovním slova smyslu. Známe se jen ze školních chodeb, kde se jen letmo pozdravíme, někdy ani nevíme, kdo všechno je na gymplu vůbec věřící.

Proto se také Lucčin nápad neobešel bez odezvy. Všichni informovaní byli nadšení. Nedostavilo se nás sice úplně moc (v nejpočetnější chvíli 13), ale program a nanejvýš přátelská a živá atmosféra vynahradily vše.

Začali jsme večerní mši svatou společně se skutečskou farností a s doprovodem sboru z gymnázia. Pak nás čekal zábavný a naučný program na faře, počínaje večerí. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí o sobě, povídali jsme si o nadcházejícím celostátním setkání mládeže v Olomouci a taky jsme popustili uzdu dětské hravosti, u čehož jsme se hodně nasmáli. Podívali jsme se na film a měli tichou adoraci v kostele. Na faře nás přespalo pět a půl (vlastně ani tolik ne), ale ráno jsme pokračovali, zase ve větším počtu, zamyšlením a další zábavou na farní zahradě.

Zjistili jsme, že jsme si to všichni nesmírně užili a rozhodli jsme se, že v tomto příjemném setkávání budeme pokračovat. Rádi bychom k nám přizvali další mladé nejen z gymnázia, ale i ze skutečské farnosti! A nemusíte na **další spolčo** čekat dlouho, to se totiž uskuteční už **23. - 24. června!** Moc se na vás těšíme!

Jirásková Kristýna

MINISTRANTSKÝ VÝLET

V sobotu 16. června jsme vyrazili s otcem Ondřejem na ministrantský výlet do Kutné Hory. Vzáli jsme naši starou dobrou krabici značky Fiat a společně s dalším autem jsme se vydali na dlouhou cestu. Po příjezdu jsme navštívili místní faru a otce Jana Uhlíře, který nám povyprávěl o jeho ministrantování. Chvilku nato jsme se přesunuli do kostela svatého Jakuba, kde jsme společně slavili mši svatou. Poté jsme si šli prohlédnout město a chrám svatě Barbory. Po návratu na faru jsme si

dali výborný guláš, prozkoumali farní sklep a unaveni jsme vyjeli na zpáteční cestu. Myslím si, že to byl velmi vydařený výlet a že na něho budeme všichni dlouho vzpomínat.

Štěpán Pavliš

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ SKUTEČ

Dne 11. června se konalo 1. svaté přijímání, které přijalo 8 dětí. Předcházela tomu pětiměsíční příprava. Scházeli jsme se jednou za 14 dní v neděli v kostele. Na 1. svaté přijímání nás připravoval pan farář Ondřej Matula. Přípravu jsme začali připomenutím si našeho křtu, pak jsme se učili rozeznat hřích tak, že jsme si ho symbolizovali blátem na ruce. Učili jsme o mši svaté a jak se chovat v kostele. Někdo z nás mohl jít dvakrát ke svaté zpovědi, abychom si to vyzkoušeli a neměli strach. Celkem jsme byli 3 chlapci a 5 dívek. Na nedělní slavnost jsme se den předem pečlivě připravili nejen svatou zpovědí, ale vyzkoušeli jsme si, kde budeme sedět a co máme kdy říkat. Nejvíce se mi na slavnosti líbilo, jak jsme do kostela přicházeli a jak jsme nesli dary v obětním průvodu. Celá mše svatá byla hezká. Na společné snídani na faře se nám nejvíce líbil hezky naservírovaný meloun a všichni jsme si na něm dobře pochutnali.

Honzík Bárta

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ RANÁ

Každý rok se s manželem těšíme na květnové pondělní mše svaté s májovou pobožností v Podskále. V posledních letech je kostel vždy zaplněný do posledního místečka. Díky rodině Mikanových, která se o kostel výborně stará, najdou zde poutníci přívětivé prostředí s krásnou květinovou výzdobou. Sjíždějí se sem věřící z různých farností, blízkých i vzdálených. Jsme potěšeni ze setkání se známými i s těmi, které známe jen od vidění z minulých let. Při zaplněném kostele se vždy vytvoří krásná atmosféra. Také kněží sem rádi přijíždějí a v promluvách nás povzbuzují k důvěře k Panně Marii, která své děti nikdy neopouští. V letošním květnu nás nejvíce oslovila promluva P. Jana Paseky. Zvolil čtení z Knihy Moudroustí a evangelium sv. Matouše o klanění mudrců narozenému Ježíši. Tato čtení nám měla přiblížit Pannu Marii – „Trůn moudrosti“, jak je nazývána v Loretánských litaních. Dále s námi sdílel hluboký zážitek, který prožil na výstavě v Litomyšli. Výstava měla název Tvář a jejím hlavním exponátem byla velmi stará socha Madony s dítětkem sedící na trůnu, vyřezaná ze dřeva. Ovšem Madoně chyběla tvář, kdosi ji pohanil tím, že jí odřízl obličej. Tento nedostatek byl vyřešen tak, že před tvář bylo umístěno zrcadlo. Socha byla v takové výšce, aby návštěvníci výstavy viděli v zrcadle svoji tvář, a tak ji po dobu kdy se zastavili, půjčili Panně Marii. P. Jan stál před sochou dlouhou dobu – rozjímal, přemýšlel. Madona zde nemá tvář, ale hlavní je, že nám nese Ježíše. Tvář není to nejdůležitější, každý ji má jinou, důležité je, co máme ve svém srdci. Nakonec nám popřál, abychom se snažili po vzoru Panny Marie alespoň trochu nést Ježíše všem, se kterými se setkáme. Spolu s P. Janem sloužilo mši svatou pět kněží, mezi nimi také novokněz Jaroslav Kolbaba, a tak jsme přijali i novokněžské požehnání. Varhany střídala mládežnická skupina, se kterou si mohli zazpívat mladí. My dříve narození jsme si rádi zazpívali na rozloučenou píseň Sbohem má radosti, velebná Svátosti, když mám jít od tebe, vždycky jdu s lítostí. Také nám se nechce nikdy domů a ještě alespoň chvíli si povídáme před kostelem. A příští rok, dá-li Bůh, zase na shledanou.

manželé Dvořákoví

SLAVNOSTNÍ POŽEHNÁNÍ POSOUVÁ PŘÍPRAVU NA BIŘMOVÁNÍ DO DRUHÉ POLOVINY

Budoucí biřmovanci prožili výjimečný večer. Týden před Letnicemi, svátkem Seslání Ducha svatého, od pátera Linharta získali zvláštní požehnání. Udělil jim ho při modlitbě v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Skutči. Pomáhat jim má v hlubším uchopení jejich víry a otevření se darům Ducha svatého. Každý také napsal Bohu svůj osobní dopis, který byl symbolicky odeslán vhozením do ohně na farní zahradě. Kopie zprávy se pisatelům vrátí přesně za rok.

Příprava na biřmování se tak dostává do druhé poloviny. Následovat budou jen klasická setkání, která se opakují každý druhý týden. Jejich účastníci se zde seznamují s katechismem a v užších skupinkách diskutují nad probíranými tématy a vybranými biblickými texty.

V naší farnosti se na přijetí Ducha svatého připravuje již od ledna přes dvacet věřících. Převážná většina jsou mladí ve věku od patnácti do devatenácti let. Mezi nimi jsou ale i starší lidé, dokonce v důchodovém věku. Přípravu zakončí svátost biřmování 24. září, udělovat ji bude otec biskup.

Ruda Požár ml.

FARNÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

Plánovaný odjezd z Rané o půl sedmé ráno v sobotu 20. května se poněkud zpozdil, druhý autobus nedorazil. Obětaví farníci se třemi většími osobními auty naložili zbývající poutníky a odjeli jsme všichni přes Poličku, Svitavy, Olomouc a Přerov na Svatý Hostýn, kam se nechá přijet autobusem až nahoru. V krásné poutní bazilice Panny Marie jsme se účastnili mše sv. s P. Ondřejem Matulou, společně s poutníky z Vyškova, ve čtvrt na jedenáct. Po mši svaté měli všichni možnost projít se po okolí baziliky, zhlédnout tři křížové cesty a občerstvit se. Bohužel nás po vyjití z baziliky přivítal déšť a mlha. Přesto jsme vytrvali a zhlédli okolí baziliky. Ve třináct hodin jsme se účastnili požehnání a poté jsme odjeli přes Prostějov do Čech pod Kosířem. Počasí se zlepšilo a prohlídka zámku, muzea kočárů a hasičského muzea se nám všem velmi líbila. V sedmnáct hodin odjíždíme plni dojmů k domovu. Děkujeme za nádhernou pouť - farníci z Rané.

POUŤ NA CHLUMEK

Dne 7. 5. 2017 se poutníci vydali na společnou pouť do Luže na Chlumek. Poutníci ze Skutče vyšli pěšky a pro ostatní byl přichystán autobus. Na Chlumku jsme společně prožili mši svatou, kterou sloužil otec Jan. Na mši svaté se sešlo z farností Skuteč, Předhradí a Raná tolik poutníků, že jsme zaplnili celý kostel. Doufáme, že v příštích letech prožijeme stejný duchovní i putovní zážitek a na Chlumku se sejdem opět v hojném, doufám, že i v hojnějším počtu.

Martin Pavliš ml.

Noc kostelů je každoročně pořádaná akce, která vznikla v roce 2001 v Německu a od té doby se postupně rozšiřuje do jednotlivých evropských zemí. Do České republiky dorazila z Rakouska a první ročník této akce zde proběhl v roce 2009.

Noc kostelů má umožnit široké veřejnosti nezávaznou formou se přiblížit a setkat s křesťanstvím. Proto jsou během tohoto večera a noci otevřeny kostely zapojených církví a zdarma pořádány různé koncerty, divadelní představení, prohlídky a workshopy.

V naší královéhradecké diecézi se letos uskutečnil její 9. ročník, který provázelo motto v podobě citátu z biblické knihy Moudrosti: „Za dne jim byla záštitou, noc prozářila hvězdami.“ Vše se odehrálo v pátek 9. 6. 2017.

Ve skutečské farnosti byly volně přístupné oba kostely – děkanský Nanebevzetí Panny Marie a filiální Božího Těla. Na Předhradí byl otevřen kostel Panny Marie Sedmibolestné a v Janovičkách kostel Zvěstování Panně Marii.

V kostele Nanebevzetí Panny Marie probíhal program od 18 do 22 hodin. Byla zde možnost vystoupit na věž a rozhlédnout se po okolí, prohlédnout si kostel, výstavu ornátů, anonymně si napsat prosbu do tzv. džbánu proseb, vzít si z košíku povzbuzující biblický citát, případně si vybrat z letáků s informacemi o Bohu a křesťanství, ochutnat mešní víno a odřezky z výroby hostií, případně sladké i slané občerstvení, poslechnout si povídání o historii kostela, vyslechnout si koncert pěveckých sborů Cantando a Rubeš a na závěr se zúčastnit modlitby za účastníky a obdržet požehnání.

V kostele Božího Těla program probíhal taktéž od 18 do 22 hodin. Bylo možno si volně prohlédnout kostel, poslechnout hru na varhany, občerstvit se zákusky a v neposlední řadě si prohlédnout soutěžní výstavu obrázků kostelů, které vytvořily děti ze skutečských škol. Každý návštěvník mohl hlasovat a vybírat nejhezčí obrázek z jednotlivých věkových kategorií, což bylo poněkud náročnější, protože nejhezčí se zdály všechny.☺

V kostele na Předhradí program probíhal od 18 do 21 hodin. Návštěvníci se mohli podívat na věž, zúčastnit se komentované prohlídky kostela, prohlédnout si výstavu ornátů a liturgických předmětů, obrázky dětí z mateřské školky, napsat si prosbu do džbánu proseb, poslechnout si varhany a zpěv, vzít si biblický citát a informační letáčky, ochutnat mešní víno a odřezky z výroby hostií a na závěr se zúčastnit modlitby s požehnáním.

V kostele v Janovičkách program probíhal od 18 do 24 hodin. Byla zde možnost prohlédnout si kostel s průvodcem a vyslechnout koncert ženského pěveckého folklorního souboru Krusa, který pochází z Prahy a zpívá lotyšské lidové písně. Další hudební vystoupení obstarali manželé Novákové s kytarou a dechovými nástroji.

Na závěr zbývá velké poděkování: Pánu Bohu, i za vydařené počasí a cca 500 návštěv-

níků v těchto kostelích, panu faráři, i za důkladnou fotografickou dokumentaci (navštívte web farnosti©) a vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili – všemožnou spoluprací, organizací, pečením, účastí, modlitbou, ... aneb, jak zaznělo při nedělních ohláškách „vy víte, kteří jste to byli“;-) Takže děkujeme všem!

Jitka Burešová

FARNÍ VÝLET DO OLOMOUCE

V sobotu ráno 29.4. vyrazíme autobusem společně s ostatními farníky do Olomouce. Tady začínáme prohlídkou Teologického konviktu a po zajímavé exkurzi, i po části semináře zvané Pankrác, vycházíme přes kostel zpět na ulici. Pokračujeme dál přes náměstíčko, kde probíhají slavnosti olomouckých tvarůžků a u kostela sv. Mořice vystoupíme na vyhlídkovou věž a kocháme se výhledem na město. Po krátké prohlídce kostela sv. Mořice navštívíme ještě kostel Panny Marie Sněžné a vyslechneme neplánovaný výklad průvodce. Projdeme ulicemi města až k Arcibiskupskému paláci a rozdělíme se do dvou skupin na zajímavou prohlídku. Teď nás čeká ještě dojít do katedrály sv. Václava, kde obdivujeme její velikost, ale i duchovní význam. Zpět do připraveného autobusu a hurá na Svatý Kopeček. Kdo má s sebou děti a chce, může jít do ZOO, my jsme se vydali do lanového centra za adrenalinovým zážitkem. Vrátili jsme se do baziliky Navštívení Panny Marie a vyslechli si komentovanou prohlídku. Potom jsme šli ještě na chvilku ven ohrát se na sluníčko. Následovala naše mše svatá v tak úchvatném prostoru a po ní už jen cesta domů. Nebyl to jen obyčejný výlet, ale čas stravený společně, obohacený novým poznáním. Prostě nádhera, ať věří i ti, co tam nebyli nebo nemohli být. Dík patří otci Janovi za nádherný program a panu řidiči (našemu farníkovi) za bezpečnou cestu.

Jirka Kozderka

Duchovní obnovu jsme zahájili v pátek 31. března 2017 při společné křížové cestě ve farním kostele sv. Jakuba v Rané. Po mši svatě jsme vyrazili v krásném devítimístném Fiatu do Moravského Karlova v tomto složení: P. Ondřej Matula, Petr Sodomka z Pokřikova, Václav Pavliš z Rané, Jaroslav Novotný z Oldřetic, František Spilko z Radčic, Miroslav Poslušný z Prosetína, Miloš Vítek z Pardubic a Martin Pavliš z Mrákotína. Po cestě byla krátká zastávka k občerstvení a načerpání pohonných hmot. Dorazili jsme na kýžené místo do krásné krajiny Orlických hor. Uvítala nás velmi zdařile zrekonstruovaná roubenka, která nese název „Sudetka“, což je velice příznačný název pro tuto oblast. Pan domácí nás seznámil s technickými záležitostmi domu a také v krátkosti poreferoval o historii tohoto stavení a jeho obyvatelích, kteří byli postiženi válkou. Ubytovali jsme se a připravili večeři. Jako již tradičně se podávala rybí pomazánka. Po večeři jsme se společně pomodlili nešpory a po krátkém diskusním posezení v přátelském duchu jsme odešli spát.

Ráno bylo velice hezké počasí a po společné modlitbě a snídani jsme absolvovali přednášku o náboženské symbolice v moderním výtvarném umění. Realistické obrazy jsou dnes nahrazeny fotografií a současné umění se tedy soustředí na symbolismus, přírodní inspirace, v obrazech je dominantní světlo, splyvání figur a přírody, zobrazení přírodních živlů, pohybu světla a jeho her. Je kladen důraz na psychologii figury, gesta, na vnitřní motivaci postav, které vyjadřují svoji touhu po Bohu a vztah k němu. V dalším čase bylo osobní volno k meditaci, procházce, či četbě, s možností adorace a svátosti smíření. Po velice chutném obědě a malé siestě jsme se odebrali na pěší túru s cílem na Křížové hoře, jednom z vrcholů Jeřábské vrchoviny, v nadmořské výšce 735 m, východně od Červené Vody. Při náročném výstupu jsme minuli několik zdevastovaných zastavení křížové cesty a na poslední chvíli jsme stihli otevírací dobu rozhledny, která stojí na starobylém poutním místě s vyhlídkovým ochozem ve výšce 25 m, kde jsme byli odměněni krásným výhledem do údolí Kladska a české kotliny. V minulosti zde byl poutní kostel a amfiteátr rozhledny dnes obepíná původní půdorys kostela. V čele tohoto prostoru, na hraně plošiny hory, je postaven oltář, kde se konají bohoslužby a také my jsme zde slavili za poryvů větru eucharistickou obětí. Při návratu jsme se zastavili u místního kostela sv. Josefa Kalasánského z 19. století a fary, která je velmi zdařile zrekonstruována. Podpořili jsme svojí návštěvou i místní restaurační zařízení. Večeře a zhlédnutí dokumentu o životě a perzekuci kardinála Štěpána Trochty přineslo několik diskuzních témat v otázkách víry, dogmatiky a pohledu křesťana na tento svět.

Za ranního kupření jsme rychle posnídali, sbalili své věci, uklidili celý dům a spěchali do našeho ranského kostela ke slavné nedělní eucharistie.

Duchovní obnova je výbornou příležitostí k rozšíření náboženského obzoru, k chápání smyslu Písma, posílení víry a přátelskému setkání s lidmi, kteří mají společný cíl, a tím je cesta k Bohu. Je příležitostí ke ztišení, naslouchání a odpoutání se ze zažitého schématu v našem pracovním a rodinném životě, protože „ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Mt 4,4.

Martin Pavliš

Loutkářská Chrudim, 3. – 6. 7. 2017

Zanechat stopu (30', +12)

Loutkářská konzervatoř II. ročník

Kde a kdy: industriální prostor Sladovna 10-14 a 18-20 hodin (poslední den jen 10 – 14 h)

Loutková instalace inspirovaná životem a dílem chrudimského rodáka Josefa Resse-la, lesníka, spisovatele a vynálezce česko-německého původu, který se proslavil především svojí touhou vynalézat. Instalace je vytvořena k připomínce 160 let od jeho úmrtí.

Část této instalace, konkrétně dětství Josefa Ressela s názvem „Kroky beze stop“, připravil P. Ondřej Matula. Jste srdečně zváni! Vstup asi zdarma.

DĚTSKÉ OKÉNKO

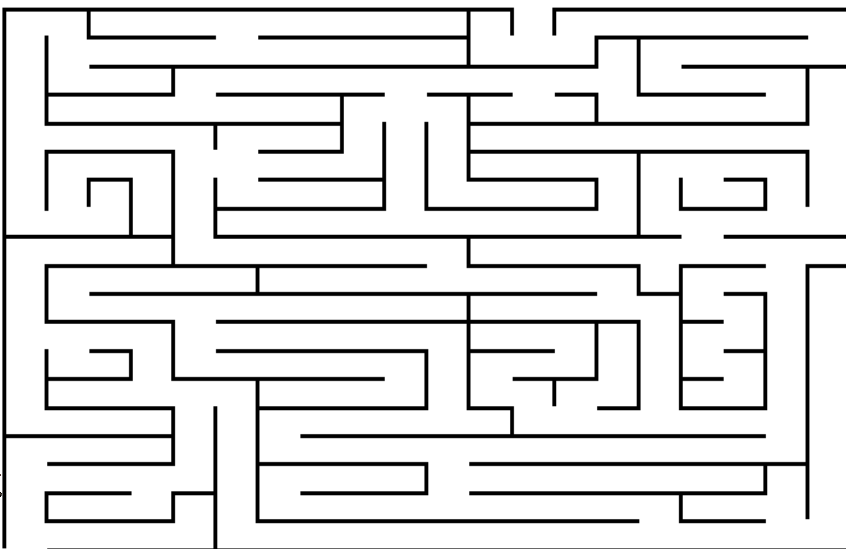
Milé děti,

v jednom z evangelií Pán Ježíš říká, že kvůli němu by se nám mohli druzí lidé smát nebo dokonce i ubližovat. Dnes se naštěstí již takové věci moc často nestávají. Každý může věřit v koho chce a nikdo by se mu proto neměl smát. Byly ale doby, kdy měli křesťané spoustu problémů, byli zavřeni ve vězení nebo dokonce umírali, protože věřili v Pána Ježíše. Takovým lidem se říká mučedníci. Ti, kteří již zemřeli, jsou v nebi u Boha a pomáhají nám, když máme nějaké trápení. V takových chvílích si na ně můžeme vzpomenout a poprosit je o pomoc, abychom i my měli tolik odvahy jako měli oni. I dnes to v různých částech světa nemají křesťané lehké. Někde proto, že se tam válčí, jinde proto, že jsou velmi chudí, nemají co jíst ani co pít. Pán Ježíš nás vyzývá, abychom drželi spolu a navzá-
můžeme pomoci, a to třeba posláním peněz lidem, blémy. Peníze můžeme uspořit třeba za sladkostí, Na cestě do nebe nás čekají různé překážky. Najdeš

jem si pomáhali. I my kteří mají nějaké pro-
keré si odepřeme.
cestu bludištěm?

Eva Bártová

VĚDA, VÍRA, SKAUTING 2017

V sobotu 3.6. 2017 se v KKS ve Skutči uskutečnil seminář pod názvem: Věda, víra, skauting.

Mši sv. celebroidl biskup Josef Kajnek, jako další hosté zde vystoupili Jiří Grygar a Štěpán Kovář s tématem Věda a víra, Věra Sosnarová se podělila o svůj neuvěřitelný

životní příběh (18 let v gulagu na Sibiři)

a duchovní téma o pravdě a lásce přednesl P. Jan Uhlíř. Ve spolupráci s farností Skuteč a skauty vše zorganizoval Martin Pavliš-Krokodýl.

P. Jan Linhart

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

25. 6.	11.00 mše sv. - Kutřín
30. 6.	8.00 mše sv. s gymnáziem ve Skutči (farní kostel)
2. 7.	10.45 mše sv. - Hluboká
	12.00 mše sv. - Lhota
5. 7.	9.30 poutní mše sv. v Mrákotíně
9. 7.	8.00 poutní mše sv. ve Zhoři
23. 7.	15.00 poutní mše sv. u sv. Anny - Anenské údolí
30. 7.	9.30 poutní mše sv. na Rané
	11.00 poutní mše sv. v Oldřeticích
30. 7. – 5. 8.	Farní tábor - Trstěnice
20. 8.	8.00 poutní mše sv. ve Skutči (farní kostel)
	8.00 dětská mše sv. s požehnáním do škol. roku ve Skutči (farní kostel)
3. 9.	9.30 dětská mše sv. s požehnáním do škol. roku (žehnání aktovek) na Rané
	11.00 mše sv. u křížku ve Žďárci
10. 9.	11.00 mše sv. ve Skutičku
17. 9.	8.00 poutní mše sv. ve Štěpánově
	14.00 mše sv. v Mokřýšově
24. 9.	Bířmování - Skuteč - 10.00 - poté farní den, Raná - 14.00 - poté farní den
1. 10.	11.00 mše sv. v Lažanech
	11.00 mše sv. v Radčicích

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 25. června 2017 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz